

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **B. V.** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2025, č. j. MSP-682/2025-OSV-OSV/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2025, č. j. 17 A 107/2025-11,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal, aby městský soud zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 28. 7. 2025, č. j. Si 336/2025. Tím Obvodní soud pro Prahu 2 částečně v rozsahu bodů 1) – 7) a 9) – 10) odmítl žádost žadatele o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Městský soud nadepsaným usnesením žalobu odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), neboť jí žalobce sleduje zjevné zneužití práva.

[3] Proti usnesení městského soudu brojí žalobce (stěžovatel) kasační stížností, ve které požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení*

*poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[6] Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 3. 2. 2026, č. j. 4 As 5/2026-10, o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti tak, že žádost i návrh zamítl. Současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, resp. nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli dle údajů na doručence doručeno dne 6. 2. 2026. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak začala běžet dne 7. 2. 2026 a uplynula v pondělí dne 23. 2. 2026 (den 21. 2. 2026, na který připadl konec lhůty, byla sobota, a proto lhůta uplynula až nejbližší pracovní den).

[7] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu stěžovatel reagoval pouze podáním ze dne 18. 2. 2026, v němž s odkazem na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích požádal, aby Nejvyšší správní soud řízení nezastavil. Stěžovatel však nesdělil žádné relevantní okolnosti, proč by měl soud podle tohoto ustanovení postupovat. Poukázal jen na svou nemajetnost, která však nemůže sama o sobě naplnit podmínky pro postup soudu dle uvedeného ustanovení za situace, kdy soud stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl z důvodu, že podaná kasační stížnost ve skutečnosti nesleduje ochranu veřejných subjektivních práv stěžovatele, tedy bez ohledu na majetkovou situaci stěžovatele. Smyslem podání dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nadto není polemika s důvody, pro něž Nejvyšší správní soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).

[8] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen.

[9] Pro úplnost kasační soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další nedostatky podmínek řízení o kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl usnesením ze dne 3. 2. 2026 vyzván, soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale zastavil řízení dle § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, nebo ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno.

pokračování

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2026

Mgr. Aleš Roztočil  
předseda senátu